

Cinc ebrencs al nou Parlament

Un darrer comentari polític, esperem, amb referència a les eleccions del diumenge passat. Cinc persones, originàries de les Terres de l'Ebre, entraran al nou Parlament. Considerant el lloc que ocupaven a les respectives llistes provincials era ja previsible que fora així. És el mateix nombre que a les eleccions de fa vint anys i lluny dels anys noranta del segle passat, en què el normal era tenir sis i fins a set diputats dels 18 de la demarcació.

Josep Bayarri Raga,
periodista

Quan es va constituir el primer govern estatutari (1980) la incidència del diputat ebrenca Joan Martí, fundador d'Òmnium a Tortosa i històric del nacionalisme, fou notable. La creació de la delegació territorial de Cultura, la primera de la Generalitat fora de les quatre capitals, a més d'altres serveis territorials (Habitatge, Sanitat...) fou en part deguda a la seua insistència. En canvi, destacà la marginació total de Pujol envers el Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre que mai li va agradar, potser perquè havia estat una de les decisions importants del seu antecessor Josep Tarradellas. Val a dir que el Consell tingué importants problemes interns, ja des del moment de la seva creació, que culminarien amb la decisió del PSUC i després de la comarca de Ribera d'Ebre de sortir-se'n (1993). Però a dia d'avui encara no s'explica aquesta marginació quan el president del Consell, Anton Monner (Gandesa) era el màxim dirigent de CDC a la Terra Al-

ta i el seu secretari tècnic, Joan Josep Grau (Amposta), arribaria a diputat de CDC (1984). Siga com siga el 1990 el mateix Pujol signaria el decret de dissolució del CITE.

Els darrers anys dels governs de Jordi Pujol, a partir de 1992, la influència política de Convergència de les Terres de l'Ebre, amb Mariano Curto (Tortosa), Joan Roig (Amposta) i Joan M. Sabanza (Móra) com a diputats, torna a ser significativa. El 1993 es creava l'Institut per al Desenvolupament de les comarques de l'Ebre (Idec) per jugar en part el paper que havia tingut el CITE que mai arribà a aconseguir i que encara subsisteix agònicament del tot inoperant. Especialment important fou la decisió de crear la Delegació del Govern a les Terres de l'Ebre (2001), que equiparava el territori a les altres quatre demarcacions provincials. Durant aquell any es van establir fins a 19 delegacions o serveis territorials (15 a Tortosa, 3 a Amposta i un a Móra d'Ebre) estimulats per l'aleshores conseller en cap Artur Mas per a neutralitzar d'alguna manera el refús generalitzat pel paper que havia tingut el seu par-

tit en les decisions sobre transvasaments de l'Ebre. En canvi, deu anys després (2010) alhora que s'inaugurava l'edifici singular per a seu administrativa de la Generalitat a l'Ebre, Convergència, fent bloc amb el PP i Ciutadans van votar en contra de la Llei de vegueries. Aleshores eren diputats de CIU Francesc Sancho (Ampolla) i Xavier Pallarès (d'Arnes).

L'aposta del president Pasqual Maragall per les Terres de l'Ebre fou molt destacada des del primer moment, ja a les eleccions de 1999, que va perdre pels pels, va presentar com a programa electoral el primer Pla estratègic per al desenvolupament del territori amb dos hòmens forts al front, que serien elegits diputats aquell mateix any (Josep Maria Simó i Antoni Sabatés, d'Amposta i Flix, respectivament). Este compromís per l'Ebre es feu efectiu amb la Llei que creava la Vegueria de les Terres de l'Ebre, promoguda pel govern del segon tripartit amb el president José Montilla; aquesta Llei, però, no fou efectiva per la impugnació del PP que la porta al Tribunal Constitucional que, com en tantes altres decisions del Parlament

Els socialistes recuperen l'escó per l'Ebre que van perdre el 2015 i Paladella tornarà al Parlament. Imatge de la nit electoral a la seu del PSC. / N. CARO

Català, la va anul·lar.

Ara, els nous diputats ebrencs hauran de fer front als problemes del territori si la direcció dels seus partits a Barcelona i els dirigents provincials els ho permeten. A les notícies d'aquesta mateixa edició es fa esment a la biografia d'aquest rapitenc (Josep Lluís Salvadó), el terraltí (Joaquín Paladella) i tres de Tortosa (Maria Jesús Viña, Mònica Sales i Jordi Jordan) i amb ells la presència dels més destacats partits parlamentaris (ERC, PSC, Junts i Comuns). Tots han presentat propostes referides a les Terres de l'Ebre en part transversals i moltes d'elles relatives a qüestions preexistents i no resoltes per cap dels successius

governos ni catalans ni, en la part que els correspon, espanyols. Aquesta coincidència podria fer possible un llistat de reivindicacions conjuntes a defensar por tots ells. Això es planteja davant el perill, cada cop més accentuat i promogut des del 2018 des de la Universitat de Tarragona, d'integrar les Terres de l'Ebre en un escenari, en diuen "Regió del Coneixement de la Catalunya Sud", que no és més que reconstruir la província de Tarragona com a marc de planificació i actuacions. Després de tants anys d'avançar cap a la consolidació de l'Ebre com una entitat singular torna el fantasma de l'absorció pel centralisme provincial tarragoní. ■

este espai progressista no aconseguia representació per l'Ebre.

VALORACIONS AGREDOLCES I NIT SENSE CELEBRACIONS La nit electoral, com sempre, va deixar diferents lectures a les seus dels partits, però en este cas la tònica compartida va ser l'absència de simpatitzants i d'abraçades pel context covid. També va ser una nit de celebracions agredolces. Salvadó reconeixia que a ERC li hauria agradat guanyar les eleccions en escons i en vots a Catalunya, però destacava que els resultats eren "molt bons", no només d'ERC sinó de l'independentisme. La lectura territorial només podia ser eufòrica: "És un goig poder dir que hem guanyat a les quatre capitals de comarca, a les quatre comarques i a més de 40 municipis". A Junts, també se celebrava que l'inde-

pendentisme hagués superat la barrera del 50% dels vots a Catalunya i els bons números de la formació transversal: "Estic contenta per revalidar l'escó per a l'Ebre i celebrar els resultats d'una formació nova i jove com la nostra, amb un recorregut curt però una trajectòria llarga", valorava la jesusenca Mònica Sales en declaracions a Canal Terres de l'Ebre.

El regust més agredolç potser es concentrava a la seu dels socialistes, on ja entreveïen lluny la possibilitat de governar malgrat la victòria de Salvador Illa. Això sí, el partit ha recuperat el diputat per les Terres de l'Ebre que va perdre el 2015. "Hem guanyat les eleccions, per tant, satisfacció. No fem festa per la pandèmia, però estem molt contents de recuperar la veu ebrenca al Parlament de Catalunya", posava en

Imatge de la seu republicana durant la nit electoral, amb els electes Salvadó i Viña i el president de la Federació d'ERC a l'Ebre, Alfons Montserrat. / N. CARO

valor Paladella en una compareixença a la seu del partit a Tortosa.

La candidata ebrenca de la CUP, Júlia Urgell, celebrava que haja sortit escollida la seua cap de cartell, la tarragonina Laia Estrada: "Sumem esta representació per la demarcació de Tarragona, i estem contents de com han anat les coses i dels fruits de la campanya", expressava la jove política de la Fatarella. Jordi Jordan, també en una atenció a Canal Terres de l'Ebre, celebrava la consolidació de l'espai del seu partit. "Hem consolidat el diputat a la demarcació i els resultats al país en un context complicat d'abstenció, cosa que normalment afecta la nostra formació política", analitzava Jordan, que compaginarà el Parlament amb la seua condició de portaveu del grup municipal de Movem a l'Ajuntament de Tortosa. ■